

komme til Bunds i Sygdommen. Der er nu ikke alene taget Sigte paa de Sygdomme, jeg her har nævnt, men ogsaa paa de Sygdomme af ny Art, der efterhaanden optræde. Det er altsammen Ting, der ville komme til at sortere under det paatænkte Serumlaboratorium. Det er vist, naar henses til tyske og amerikanske Forsøg, ingen Tvivl underkastet, at den Tid ikke er fjern, hvor man vaccinerer Kalve mod Kvæglungetuberkulose. Til Rødsygens Bekæmpelse har der tidligere gennem 10—11 Aar været udbetalt 100,000 Kr. og mere om Aaret fra Landbrugsministeriet. Det er ligeledes noget, som gaar ind under Laboratoriet her.

Nu er jo dette Lovforslag helt igennem blevet modtaget med Velvillie, og man hører ogsaa trindt omkring i Landet, hvorledes Landmændene ere ivrige og længselsfulde efter dets Gennemførelse. Endnu i Forgaars saa jeg et Brev fra en jydsk Landmand, hvori dette Lovforslag betegnedes som et af de betydeligste og vigtigste for det danske Landbrug, der i mange Aar har ligget paa Tingets Bord, og han haabede paa dets Gennemførelse endnu i denne Samling. En af de væsentligste Anker, jeg har hørt Mand og Mand imellem, er den, at Lovforslaget er kommet saa sent her til Tinget, at man kun har kort Tid til at gennemgaa Overslaget over Bygningerne, samt at disse ere alt for dyre, og at man kan faa bygget dem meget billigere. Det er meget muligt, og forhaabentlig vil Resultatet ogsaa vise, at man naar dertil. Men jeg skal dog gøre Opmærksom paa, at Serumanstalten paa Kristianshavn, som omtrent er $\frac{1}{3}$ saa stor som den her foreslaaede Anstalt, har kostet 200,000 Kr. Vi have ogsaa ved vore Jernbanestationer omkring i Landet set, hvorledes det har hævnnet sig, at man ikke fra Begyndelsen af har bygget dem saaledes, at de kunde optage fremtidige Udvidelser i sig.

Saa siges der, at der er ikke noget forløbet ved, at man udsætter Sagen til næste Samling, idet der derved dog kun spildes et Aar. Men det er ikke rigtigt. Vi ere saa heldigt stillede, at vi have en Videnskabsmand af en Dytighed og Betydning, som ogsaa Udlandet er opmærksom paa, saa at der tidt er gjort Forsøg paa at erhverve ham til udenlandske Anstalter. Det er selvfølgelig Professor Jensen, jeg sigter til. Han har i en lang Aarrække paa det nuværende Forsøgslaboratorium haft enkelte Heste til sin Disposition, hvorved han har udviklet en Del Se-

rum og en Del Kulturer, som han endnu holder i Live, og som kunne benyttes, naar dette Lovforslag fremmes hurtigt, og han i Løbet af kort Tid kan rykke ind i de ny Lokaler og begynde sin Gerning der, hvorimod de, hvis Lovforslaget udsættes et Aar, ville være ubrugelige og kassable. Det vil med andre Ord sige, at det ikke er et Aars Forhaling, dette Lovforslags Udsættelse vil koste det danske Landbrug, men adskillige Aars, i hvert Fald 2—3 og maaske 4.

Hvad endelig den økonomiske Side af Sagen angaar, er der ingen, der saa villig som jeg indrømmer, at det er en højst uheldig og daarlig Vane, vi efterhaanden ere komne ind paa, at medens vi paa den anden Side af Jul have grumme lidt at bestille i dette Ting, faa vi henimod Samlingens Slutning sendt en Bunke Lovforslag herop, som vi skulle fare igennem og vedtage eller kassere. Forhaabentlig vil Fremtiden paa dette Punkt bringe mere ordnede Tilstande; men for dette enkelte Forslags Vedkommende kan jeg ikke sige andet, end at det vilde være yderst uheldigt for vort Landbrug i Almindelighed, om Sagen skulde udsættes et Aar endnu. Det vilde nemlig forhale den yderligere i adskillige Aar, og hvorom drejer det hele sig? Der er faldet Udtalelser om, at man kunde spare fra 50,000 til 100,000 Kr. ved Bygningernes Opførelse. Det er muligt, at der kan spares en Del, men jeg henviser som før til Laboratoriet paa Kristianshavn, som er betydelig mindre, og som kostede 200,000 Kr. Hvor meget der kan spares, skal jeg i øvrigt ikke udtale mig om, men hvad venter man ikke at opnaa, naar man faar bygget Laboratoriet? Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det drejede sig om Hundrede Tusinder af Kroner. Jeg tror, at det Tal maa betydelig forøges. Tager man f. Eks. Kalvediarrhoe, ser man i Professor Jensens Betænkning anført, at den aarligt koster Landet mindst 50—100,000 Kr. Jeg tror, at det Tal er alt for lavt ansat. Endnu forleden Dag fik jeg Meddelelse fra et af de store, statsunderstøttede Avlscentre om, at der af sidste Aars Grøde siger og skriver levede to Kalve. Alle de andre vare døde af denne Farsot, som man faktisk har positive Beviser for, at Anvendelse af Serum kan raade Bod paa. Kalvene vare ganske vist forsikrede i „Custos“ for 200 Kr. pr. Styk ved Fødselen, men det giver jo ikke Manden hans Kalve igen. For os, som arbejde paa Landet med vore Besætninger, som vi søge at forbedre ved fornøftig-